

ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні кафедри публічної служби й управління навчальними закладами ННПУПО ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

Протокол № 3 від 30 жовтня 2023 р.

В.о. завідувача кафедри _____ Тетяна СИЧ
(підпис)

ПРОГРАМА ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ» НА ДРУГОМУ (МАГІСТЕРСЬКОМУ) РІВНІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

ВСТУП

Вимоги до підготовки другого (магістерського) рівня вищої освіти визначають: Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII (зі змінами); «Про освіту» від 05.09.2017 №2145- VIII (зі змінами), Стандарт вищої освіти України другого (магістерського) рівня вищої освіти ступеня «магістр» галузь знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування затверджений наказом Міністерства освіти і науки України від 04.08.2020 р. № 1001; «Положення про організацію освітнього процесу в ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» (Протокол №1 від 28.08.2017 р.); «Положення про порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії процесу в ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», затвердженого наказом ректора від 01.06.2020 № 65-ОД; «Положення про академічну доброчесність учасників освітнього процесу ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», затвердженого наказом ректора № 167-ОД від 27.11.2020; «Положення про дотримання академічної доброчесності у навчальному процесі кафедри публічної служби та управління навчальними й соціальними закладами», затвердженого протоколом засідання кафедри публічної служби та управління навчальними й соціальними закладами №10 від 16.06.2019.

Відповідно до «Стандарту вищої освіти України другого (магістерського) рівня вищої освіти ступеня «магістр» галузь знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування» затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України

від 04.08.2020 р. № 1001 атестація на другому (магістерському) рівні вищої освіти здійснюється у формі публічного захисту кваліфікаційної роботи та єдиного державного кваліфікаційного іспиту за спеціальністю.

Наказом Міністерства освіти і науки України та Національного агентства України з питань державної служби від 18 жовтня 2021 р. № 1105/165-21 затверджена «Програма єдиного державного іспиту зі спеціальності «Публічне управління та адміністрування» на другому (магістерському) рівні вищої освіти. У листі МОН від 08.06.23 №18226-23 зазначено, що для здобувачів вищої освіти за спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» постановою Кабінету Міністрів України від 19.05.2021 № 497 «Про атестацію здобувачів ступеня фахової передвищої освіти та ступенів вищої освіти на першому (бакалаврському) та другому (магістерському) рівнях визначено у формі єдиного державного кваліфікаційного іспиту». Проведення ЄДКІ як форми атестації не позбавляє заклади вищої освіти можливості застосовувати додатково до ЄДКІ інші форми атестації (наприклад, захист кваліфікаційної роботи). ЄДКІ є окремим освітнім компонентом.

Єдиний державний кваліфікаційний іспит за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» на другому (магістерському) рівні вищої освіти (далі – ЄДКІ) є обов’язковим компонентом атестації здобувачів вищої освіти за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування». ЄДКІ охоплює завдання зі стислим зрозумілим описом змін у сфері державної політики та врядування, публічного управління, публічної служби з посиланнями на нормативно-правові акти, що регламентують сферу публічного управління та адміністрування.

На виконання наказу Міністерства освіти і науки України від 01.03.2023 № 226 «Про затвердження графіку проведення єдиного державного кваліфікаційного іспиту на другому (магістерському) рівні вищої освіти у 2023 році» та відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 26 травня 2023 р. № 529 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 19 травня 2021 р. № 497» атестація здобувачів здійснюється у формі, визначеній закладом освіти, для здобувачів заочної форми здобуття освіти, які є військовослужбовцями. Для даної категорії здобувачів у ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» ЄДКІ проводиться у формі комп’ютерного тестування.

Тестування триватиме 180 хвилин, упродовж яких здобувачі мають відповісти на 150 тестових запитань у форматі вибору однієї правильної відповіді із пропонованих чотирьох. Завдання ЄДКІ розроблено відповідно до Програми єдиного державного кваліфікаційного іспиту зі спеціальності «Публічне управління та адміністрування» на другому (магістерському) рівні вищої освіти, затвердженою спільним наказом Міністерства освіти і науки України та Національного агентства України з питань державної служби від 18 жовтня 2021 р. № 1105/165-21.

Шкалою єдиного державного кваліфікаційного іспиту у ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» є **Шкала оцінювання: національна та ECTS**.

Сума балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	відмінно
83-89	B	добре
75-82	C	
63-74	D	задовільно
50-62	E	
21-49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-20	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

УЗАГАЛЬНЕНА СТРУКТУРА ЄДКІ

Найменування розділу	Питома вага, %
Державна політика та врядування	25-35
Публічне управління	40-60
Публічна служба	15-25

ДЕТАЛІЗОВАНА СТРУКТУРА ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ» НА ДРУГОМУ (МАГІСТЕРСЬКОМУ) РІВНІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Код	Найменування розділу/ підрозділу/ теми	Питома вага, %
1	2	3
1	ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ТА ВРЯДУВАННЯ	25-35
1.1	Вироблення політики. Врядування	8-12
1.1.1	Державна політика і демократичне врядування. Доказова політика	
1.1.2	Цикл вироблення політики – етапи формування і реалізації державної політики	
1.1.3	Повноваження органів влади у формуванні і реалізації політики та участь громадськості	

1.1.4	Зміст державної політики	
1.1.5	Політика як процес: затрати, результати, впливи і наслідки	
1.1.6	Рішення щодо політики	
1	2	3
1.1.7	Лідерство і цінності у формуванні політики	
1.1.8	Результативність, ефективність і економічність політики	
1.1.9	Прозорість і відкритість (публічність) процесу політики	
1.1.10	Взаємодія влади, бізнесу і громадянського суспільства у формуванні й реалізації політики	
1.1.11	Ресурси, механізми й інструменти політики	
1.2.	Аналіз політики	10-14
1.2.1	Унормування процедур аналізу політики в Україні та світі	
1.2.2	Процедури аналізу політики. Види аналізу політики. Економічний, політичний і соціальний аналіз	
1.2.3	Цифровізація аналізу політики і роль великих даних.	
1.2.4	Цілі і завдання політики	
1.2.5	Ідентифікація проблеми/питання для аналізу політики.	
1.2.6	Аналіз середовища політики і стейкхолдерів	
1.2.7	Підстави для державного втручання. Обмеження політики	
1.2.8	Бюджетування і ресурсне забезпечення політики. Показники успішності реалізації політики	
1.2.9	Формулювання та порівняльний аналіз альтернативних варіантів політики	
1.2.10	Аналітичні процедури на етапах моніторингу і оцінювання політики	
1.2.11	Рекомендації щодо державної політики: підготовка аналітичних документів і презентація результатів аналізу політики	
1.3	Сфери та напрями політики	7-9
1.3.1	Типологія політики: види, сфери, напрями	
1.3.2	Багаторівневність політики: наднаціональний, національний, регіональний і місцевий рівень, їх взаємодія	
1.3.3	Належне врядування: сервісна держава і місцеве самоврядування. Парламентаризм як підґрунтя політики народовладдя	
1.3.4	Цифрове врядування і політика	

1.3.5	Сфери і засади внутрішньої і зовнішньої політики та їх характеристика	
1.3.6	Політика європейської взаємодії і євроатлантичної співпраці	
1	2	3
1.3.7	Національні інтереси, конфлікти і міжнародна взаємодія у політиці. Міжнародна безпека, основні загрози міжнародній безпеці	
1.3.8	Національна безпека і безпекова політика. Стратегія національної безпеки України	
2	Публічне управління	40-60
2.1	Принципи і закономірності функціонування системи публічного управління та адміністрування	15-25
2.1.1	Інституціональна структура системи публічного управління та адміністрування	
2.1.1.1	Багаторівневе управління як прояви публічного управління та адміністрування. Конституційно-правові засади публічного управління та адміністрування в Україні. Рівні управління в державі: вищий, центральний, регіональний, місцевий. Територіальна основа організації публічного управління в Україні. Адміністративно-територіальний устрій України та його реформування	
2.1.1.2	Організаційно-функціональна структура системи державного управління. Розподіл повноважень між органами виконавчої влади за рівнями управління в державі. Вищі і центральні органи виконавчої влади. Місцеві органи виконавчої влади загальної компетенції. Місцеві органи виконавчої влади спеціального призначення	
2.1.1.3	Організаційно-функціональна структура системи місцевого самоврядування. Представницькі та виконавчі органи місцевого самоврядування. Посадові особи місцевого самоврядування. Органи самоорганізації населення та асоціації органів місцевого самоврядування. Особливості місцевого самоврядування на регіональному і субрегіональному рівнях	
2.1.1.4	Взаємозв'язок публічного управління та адміністрування. Основні підходи до розуміння публічного адміністрування. Розподіл адміністративних процесів на функції управління. Сучасні тенденції трансформації системи публічного адміністрування. Механізми взаємодії	

	органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Децентралізація та реформування територіальної організації влади в Україні. Напрями інноватизації публічного управління та адміністрування	
--	--	--

1	2	3
2.1.1.5	Форми участі громадськості у публічному управлінні. Сприяння розвитку інститутів громадянського суспільства (правові основи, методи, форми; права, можливості створення підприємств, умови їх роботи; державне замовлення на послуги; оподаткування громадської та благодійної діяльності; державна фінансова підтримка сектору; залучення організацій громадянського суспільства до соціальних послуг та соціального підприємництва). Система органів, які реалізують національну стратегію розвитку громадянського суспільства (перелік і функції). Стимулювання лідерів громадської думки, мотивація населення до участі у державних справах, формування відповідальної поведінки населення. Міжсекторальна взаємодія (роль громадського сектору, партнерство)	
2.1.2	Технології прийняття управлінських рішень.	
2.1.2.1	Основи прийняття управлінських рішень. Моделі прийняття управлінських рішень. Етапи прийняття управлінських рішень. Методи прийняття управлінських рішень. Побудова «дерева проблем» та «дерева цілей». Статистичні методи і моделі в прийнятті управлінських рішень. Інформаційні технології під час прийняття управлінських рішень	
2.1.2.2	Оцінка результативності та ефективності управлінських рішень. Організація виконання управлінського рішення і контроль за його реалізацією. Основні засоби впливу під час управління ризиком: стратегія керування; критерії вибору ризику-рішення; розробка шляхів і засобів мінімізації втрат, нейтралізації і компенсації негативних наслідків ризиків-рішень	
2.1.3	Розробка проєктів нормативно-правових актів з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції. Європейські стандарти правил проєктування нормативно-правових актів. Принципи правотворчої техніки. Правила та прийоми правотворчої техніки. Стадії створення нормативно-правового акта. Порядок внесення змін та доповнень до чинного нормативно-правового акта.	

	Порядок оскарження нормативно-правових актів органів публічного управління. Методологія оцінювання корупційних ризиків управлінських рішень, проєктів нормативно-правових актів	
--	---	--

1	2	3
2.1.4	Правові колізії та проблеми. Поняття правотворчої помилки (правові колізії та їх види, нечіткі формулювання у тексті нормативно-правових актів). Принципи подолання та усунення правових колізій	
2.2	Стратегічне управління та управління змінами	8-12
2.2.1	Теоретичні засади стратегічного управління. Стратегічний підхід до управління. Концепції стратегічного управління. Значення стратегічного управління та планування в системі публічного управління. Стратегічне управління як процес	
2.2.2	Документи стратегічного планування, визначені законодавством. Державна стратегія регіонального розвитку. Особливості регіональних стратегій розвитку. Комплексний підхід до розробки національних/регіональних програмних документів щодо розвитку публічного управління. Технології стратегічного управління. Формування системи стратегічних цілей і завдань. Система стратегічного управління в Україні	
2.2.3	Системний аналіз у стратегічному управлінні. Роль середовища в стратегічному управлінні. SWOT – аналіз. Pestle– аналіз. Матриця стратегічного вибору (TOWS – аналіз). Бачення розвитку як конкурентна позиція і спільні перспективи. Стратегічні рішення і стратегічний вибір. Участь громадськості у стратегічному плануванні	
2.2.4	Реалізація стратегій розвитку. Програми і проєкти як інструментарій реалізації стратегії розвитку громад і територій. Порядок розроблення, затвердження та виконання регіональних цільових програм, прогностичних документів. Організаційно-правові основи просторового планування розвитку громад та територій	
2.2.5	Проєктне управління (управління інноваціями, ресурсами, ризиками, проєктами, якістю). Особливості проєктування в публічному управлінні. Особливості інноваційного проєкту. Використання проєктних технологій в системі публічного управління та адміністрування. Методи командної роботи	

2.2.6	Моніторинг і оцінювання в стратегічному управлінні. Оперативне управління. Стратегічна екологічна оцінка стратегії розвитку регіону. Управління процесом реалізації стратегії розвитку громад і територій. Моніторинг та оцінювання реалізації стратегічного плану	
-------	--	--

1	2	3
	сталого розвитку регіону	
2.2.7	Управління змінами у сучасних соціально-економічних системах. Зміни та розвиток організацій. Адаптація організації до змін. Спротив змінам: причини і результати. Підходи та засоби подолання супротиву змінам. Стратегічні зміни. Управління змінами. Бенчмаркінг і реінжиніринг для змін	
2.3	Управління публічними фінансами	4-6
2.3.1	Засади публічних фінансів. Функції публічних фінансів. Система публічних фондів у фінансовій системі України. Бюджетна система як основа публічних фінансів. Джерела формування та методи мобілізації публічних доходів. Зв'язок функцій держави та публічних видатків. Управління державним боргом	
2.3.2	Нормативно-правова база управління публічними фінансами в Україні. Бюджетний кодекс України. Закон України «Про державний бюджет». Рішення місцевих рад про місцеві бюджети	
2.3.3	Управління публічними фінансами. Програмно-цільовий метод у бюджетному процесі. Розробка, затвердження та виконання бюджетних програм. Державна підтримка місцевих бюджетів. Використання коштів державного фонду регіонального розвитку. Впровадження гендерно-орієнтованого підходу в бюджетному процесі. Механізми запровадження громадського бюджету	
2.4	Комунікації у публічному управлінні	8-12
2.4.1	комунікації в системі органів публічного управління. Види, форми, рівні комунікації. Засоби комунікацій (офіційні інтернет-сайти, урядова комунікаційна платформа, соціальні мережі, друковані засоби масової інформації, листівки, оголошення, інформаційні вісники, бюлетені). Методи комунікації (оприлюднення результатів діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, інформування, розміщення інформації на офіційних вебсайтах, забезпечення наповнення тематичних сторінок (рубрик),	

	переконання, залучення, просвіта, пояснення, роз'яснення, діалог, медіація, обговорення тощо)	
2.4.2	Державна інформаційна політика. Основні напрями, суб'єкти, гарантії та права на інформацію, масова інформація та засоби масової інформації, інформаційна продукція та інформаційна послуга, відповідальність за	

1	2	3
	порушення законодавства про інформацію Пріоритети державної політики в інформаційній сфері: забезпечення інформаційної безпеки; захисту і розвитку інформаційного простору України, конституційного права громадян на інформацію. Відкритість та прозорість держави перед громадянами; формування позитивного міжнародного іміджу України. Структурні підрозділи, відповідальні за внутрішні та зовнішні комунікації (підрозділи комунікацій та інформаційної політики, прес-центри): функції, завдання, відмінності	
2.4.3	Комунікативна діяльність органів виконавчої влади та місцевого самоврядування. Комунікації із засобами масової інформації. Висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування: форми і порядок висвітлення. Комунікації з громадськістю. Форми і методи консультацій з громадськістю (консультації, дискусії, коментарі, робочі групи, зустрічі з громадськістю, опитування; обговорення з цільовими групами; відкриті засідання; громадські слухання, конференції, семінари, форуми, засідання круглих столів, збори, дебати тощо)	
2.4.4	Комунікаційні технології у публічному управлінні. Кризові комунікації. Комунікаційні стратегії громад: мета, завдання, інструменти, методологія розробки та прийняття. Формування та реалізація комунікаційної стратегії органу публічного управління. Комунікаційні стратегії у сфері запобігання та протидії корупції, у сфері європейської інтеграції, у сфері гендерної рівності. Комунікації в соціальних мережах. Комунікативні/інформаційні кампанії (етапи підготовки та проведення)	
2.5	Цифровий розвиток та електронна демократія	4-6
2.5.1	Сутність та інструменти електронної демократії (електронні звернення, електронні петиції, електронне голосування, електронні консультації щодо політики та законодавства). Сутність та складові	

	інформаційно-аналітичного супровіду публічного управління та адміністрування. Організаційні технології підтримки публічного управління	
2.5.2	Державна політика щодо цифрового розвитку. Мета, основні цілі та завдання цифрового розвитку та електронної демократії в Україні. Законодавче забезпечення розвитку електронного урядування.	

1	2	3
	Нормативно-правові засади надання електронних адміністративних послуг. Розвиток цифрової економіки та суспільства (основні цілі та напрями цифрового розвитку, принципи цифровізації). Цифрові стратегії та інтеграція до єдиного цифрового ринку ЄС. Формування і розвиток цифрових навичок та цифрових компетентностей в суспільстві. Формування стратегії впровадження інструментів електронної демократії. Технології електронного урядування	
2.5.3	Технології підтримки цифрових комунікацій публічних службовців. Цифрові технології підтримки співпраці публічних службовців. Надання державних послуг з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Поняття та основні характеристики електронних послуг. Центральні органи виконавчої влади, відповідальні за формування та реалізацію політики впровадження електронного урядування. Електронний парламент в Україні та світі	
2.5.4	Розвиток інформаційного суспільства та електронного урядування. Індекс розвитку електронного урядування. Індекс електронної участі. Інформаційна безпека в електронному урядуванні	
2.5.5	Впровадження електронного урядування на місцевому рівні в Україні. Формування інформаційного суспільства та програми інформатизації територіальних громад. Електронна партисипація: інформаційні технології залучення громадян до процесу прийняття управлінських рішень. Диджиталізація в територіальних громадах: громада в смартфоні	
3.	ПУБЛІЧНА СЛУЖБА	15-25
3.1	Сутнісні ознаки публічної служби	2-4
3.1.1	Гене́за поняття «публічна служба» та правовий статус публічних службовців	
3.1.2	Принципи публічної служби	
3.1.3	Базові моделі та складові системи публічної служби	

3.2	Організаційно-правове забезпечення публічної служби в Україні	8-12
3.2.1	Види та ієрархія нормативно-правових актів, що регламентують публічну службу в Україні	
3.2.2	Запобігання корупції у публічній службі. Процедури притягнення до відповідальності. Види дисциплінарних стягнень до державних службовців та посадових осіб	

1	2	3
	місцевого самоврядування	
3.2.3	Державна служба. Принципи здійснення державної служби. Система управління державною службою в Україні	
3.2.4	Служба в органах місцевого самоврядування. Принципи служби в органах місцевого самоврядування. Посадова особа місцевого самоврядування.	
3.3	Етика в публічній службі	1-3
3.3.1	Місія, цінності та основні етичні принципи публічної служби. Довіра як основоположний принцип побудови відносин між державою і суспільством	
3.3.2	Етична інфраструктура публічної служби. Етичні кодекси в системі публічної служби. Етичні засоби запобігання корупції в системі публічної служби України	
3.3.3	Службова етика та соціально-етичний портрет керівника в системі публічної служби	
3.4	Управління персоналом у публічній службі	4-6
3.4.1	HR-стратегія органу публічної влади. Базова структура HR-стратегії органів публічної влади	
3.4.2	Персонал-технології в публічній службі.	
3.4.3	Кадрові процеси в органах публічної влади	
3.4.4	Принципи та методи формування команди. Механізми командної взаємодії в публічній службі	
3.4.5	Методи мотивації персоналу в органах публічної влади	
3.4.6	Кадровий аудит в органах публічної влади. Організаційно-правовий аудит персоналу в органах публічної влади. Функціональний аудит персоналу в органах публічної влади	
3.4.7	Оцінювання кадрового потенціалу органу публічної влади	

Приклад тестового завдання:

1. У якій країні у 1994 р. вперше з'явився термін «електронна демократія»?

- а) США.
- б) Україна.
- в) Китай.
- г) Індія.

2. У Рекомендації Комітету міністрів країн-членів Ради Європи щодо е-урядування, е-демократія визначається як використання інформаційно-комунікаційних технологій в демократичних процесах, яке дозволяє:

а) посилити участь, ініціативність та залучення громадян на національному, регіональному та місцевому рівнях публічного життя; покращити прозорість демократичного процесу прийняття рішень, а також підзвітність демократичних інститутів;

б) покращити чутливість / зворотну реакцію органів влади на звернення громадян;

в) сприяти публічним дебатам та звертати увагу громадян до процесу прийняття рішень

г) всі відповіді вірні.